

EL GAT SOLITARI
DE PERICO PASTOR

«El gat que sempre anava sol». Adaptació d'un conte de Rudyard Kipling, a càrrec de Perico Pastor (text i il·lustracions). DVD de Jordi Teixidor, cedit per l'Institut de Cultura de Barcelona, sobre el procés d'il·lustració i acompanyament amb música composta pel pianista Agustí Fernández. Editorial Cruïlla, Barcelona, 2011. Preu: 16 €. A partir 5 anys.

A Perico Pastor (La Seu d'Urgell, 1953) tant te'l pots trobar convertint en cendres obres seves per celebrar el solstici d'estiu la nit de Sant Joan i cremar així el mercat de l'art, com exposant a galeries de mig món, o il·lustrant amb un miler llarg d'escenes la Bíblia, o explicant, com un autèntic Pastor agnòstic, a un auditori amb cara de catequesi, els intrínquils dels episodis sagrats.

Però, a més, aquest artista inquiet, de traç personalíssim, nascut a les portes del Pirineu i format com a il·lustrador, fa uns quaranta anys, a Nova York, on va dibuixar per a *The New York Times* i *Harper's*, entre altres mitjans, encara té un espai creatiu per dedicar-lo als llibres per a infants, aquesta vegada posant-se en la pell de l'escriptor anglès d'origen indi, Rudyard Kipling (1865-1936) i el conte *El gat que sempre anava sol*.

Però, a més, Perico Pastor s'ha conxorxat amb el compositor Agustí Fernández (Palma, 1954), per dibuixar les làmines del conte de Kipling, enregistrant en DVD la narració i el procés il·lustratiu de les diverses làmines, mentre es deixa bressolar per la interpretació pianística que s'escolta en el mateix DVD.

Petits àlbums il·lustrats com aquest són joies rares en el món de l'edició. Editorial Cruïlla ha unit diverses disciplines artístiques ajuntant tres noms cèlebres de la literatura, la pintura i la música. Perico Pastor divideix en una dotzena de fragments el conte que explica i que el lector pot o bé llegir a la columna a la dreta, flanquejant cadascuna de les escenes dibuixades que el text li ha suggerit, o escoltar-lo en el DVD amb la veu de l'artista.

La història de Rudyard Kipling, adaptada ara per Perico Pastor, comença quan totes les bèsties, inclòs l'home —la dona sembla que no tant— eren salvatges. El conte explica com s'intenta posar ordre

en el caos prehistòric. Així, a la primera làmina, apareixen el cavall, el toro, el gos i el gat campant al seu aire. En la segona, la dona de la cova ja ha agafat les regnes i, a més de fer netejar al riu el seu home, li prepara un rostit en un àpat que acaba amb cantúrries.

Atret pels cants, el gos s'acosta a la cova i, a canvi d'uns ossos de xai rostit fa un pacte amb la dona per quedar-se a guardar la cova, sempre a distància del gat, que té vocació d'esquerp i solitari. Però la presència del gos alerta l'home que no sap encara que la dona, llesta com un llamp, l'enviarà de cacera, a ell i el gos, mentre ella asseca herba i escampa flaires que criden l'olfacte del cavall a qui xantatja a canvi d'herba fresca si s'encarrega de transportar el seu home. Més endavant, el conte explica com la vaca passa per la cova i, afamada també d'herba, es compromet a donar llet a la família, que ja té un nadó.

I, amb tot això, el gat s'adona que només amb un tracte amb la mestressa aconseguirà formar part d'aquell clan que fuig de la salvatgia. I és a canvi de llet per llepar-se els bigotis i sentir-se afalagat per la dona de la casa que el gat comença a especialitzar-se en algunes de les seves dèries eternes.

Segons Rudyard Kipling i Perico Pastor, és des d'aleshores que el gat ha viscut sempre a les cases, caçant ratolins, jugant amb les criatures i fent pànxing a la vora del foc. Però al gat li queda un secret amagat: quan hi ha lluna, es torna novament salvatge, esquerp i solitari. I qualsevol lloc li va bé, ni que sigui una teulada, per contemplar la resplendor que il·lumina la foscor.
